

Predmet: Bytyqi (optuženi Sreten Popović i Miloš Stojanović)

Okružni sud u Beogradu - Veće za ratne zločine

Broj predmeta: K.V. br. 3/2006

Glavni pretres 09.06.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Ljiljane Zajkesković

Radi kao pomoćni radnik u kuhinji restorana SUP-a u Boru od marta 1998. Bila je na terenu u Petrovom selu za vreme obuke policajaca u leto 1999, ali ne može da se seti u kom periodu. I posle toga u više navrata je bila na raznim obukama pripadnika policije u Petrovom selu, a poslednji put je to bilo 2006. godine. Čula je na TV da su u blizini kampa u Petrovom selu pronađene neke masovne grobnice. Ne zna da su neki civili bili zatvoreni u kampu u Petrovom selu.

Saslušanje svedoka Srbislava Adamovića

Od 12. 05.1998. godine radi kao konobar u SUP-u u Boru. Bio je na obuci policajaca u kampu u Petrovom selu 1999. ali ne zna kada je bio prvi put, pošto je više puta bio u tom kampu. Poznaje optužene Sretenu Popovića i Miloša Stojanović. Upoznao ih je u kampu u Petrovom selu. Prvi put kada je bio u kampu u Petrovom selu, sa njim je bila i Ljiljana Zajkesković. Poznaje i Danijelu Nikolić. Ali ona nije bila prvi put kada su bili on i Ljiljana Zajkesković. Broj civilnog osoblja, konobara, magacionera, kuvarica i pomoćnih radnika u Petrovom selu zavisio je od toga koliki je broj pripadnika policije na obuci. Broj tog osoblja je varirao od 6 do 10. Ne zna da su neki ljudi bili zatvoreni u kampu u Petrovom selu. Nije čuo nikakve priče u tom smislu. Za zatvaranje i ubistvo braće Bytyqi koji su bili državljani SAD, čuo je kasnije preko sredstava javnog informisanja. Inače poznato mu je da su ispod piste bile neke prostorije, ali nije video da je bilo ko u njima zatvoren, niti je on nosio hranu bilo gde van restorana.

Saslušanje svedoka Miša Filidžanovića

Svedok je po zanimanju lekar. Počeo je da radi u martu mesecu 1997. u Medicinskom centru u Negotinu. Od 1998. je rezervista MUP-a Srbije. U kampu u Petrovom selu bio je za vreme obuke pripadnika policije početkom jula, kao lekar. Instruktori u tom kampu bili su pripadnici JSO, izvesni Duka, Medžik, Fric. Poznavao je i Miću Petrakovića. Kada je prvi put bio, boravio je u tri smene po 15 dana, koje su trajale do kraja avgusta 1999. Imao je težak posao, s obzirom da nije bilo drugih lekara, bolničara, medicinskih sestri i on je davao injekcije, infuzije, previjao, pošto je bilo dosta upala krajnika, ždrela, bronhitisa, visokih temperatura. Poznato mu je da bio ranjen jedan Kragujevčanin. Upisao je u protokol da je on ranjen u petu i imao je velikih problema da zaustavi krvarenje, pa ga je zajedno sa optuženim Popovićem odveo u Kladovo u bolnicu. Međutim, ni hirurzi u Kladovu nisu uspeli da zaustave krvarenje, pa je poslat za Beograd.

Nije video da su neki ljudi bili zatvoreni u kampu, ali je za ubistvo braće Bytyqi čuo kasnije iz sredstava masovnih informisanja kada je to objavljeno.

Saslušanje svedoka Radoljuba Došovića

Tokom 1999. godine bio je načelnik OUP-a u Krušumliji. Na dan 26. 06.1999. (a to je bio njegov drugi radni dan u OUP-u Krušumlija) Dežurna služba ga je obavestila da su na policijskom punktu Rudare zatekli tri lica bez putnih isprava. Patrola je tu trojicu privela u OUP Krušumlija. O tome su obavješteni Odsek za strance i putne isprave u SUP-u Prokuplje. Takođe je obavješten i Radojko Radovanović, koji je bio pripadnik Resora državne bezbednosti Centra u Prokuplju, a detaširan u Krušumliju. Ubrzo je u OUP Krušumlija došao Zoran Stanković koji je sa njima razgovarao, a razgovarao je i Radojko Radovanović iz RDB. Radovanović mu je rekao da nisu imali dokumenta, da su oko vrata nosili neku pločicu na kojoj je sa jedne strane pisalo UČK, a sa druge broj. Nakon što je Zoran Stanković razgovarao sa njima, oni su privedeni u SUP Prokuplje, a zatim izvedeni pred sudiju za prekršaje koja ih je osudila na 15 dana zatvora, pa su upućeni na izdržavanje kazne u Okružni zatvor u Prokuplju. Podatak da su od sudije za prekršaje osuđeni na 15 dana zatvora i da su upućeni na izdržavanje kazne, poznato

mu je povratno, zbog toga što je od sudije za prekršaje iz Prokuplja dobio rešenje o kažnjavanju. Rešenje je dobio zbog toga što su bili privedeni od strane OUP-a Krušumlija. Poznaje obojicu optuženih, zna ih još od ranije iz Podujeva, pošto su svi, optuženi i svedok, živeli u Podujevu. Optuženi Popović je radio u SUP-u Priština. Kada su ova trojica privedena on nije znao da su braća, to je saznao kasnije kada je dobio rešenje. Za to da su ubijeni saznao je kada je o tome počela da piše štampa.

Fond za humanitarnu pomoć